

Γ. Δανιήλ

ΜΠΑΛΚΟΝΙ ΜΕ ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΑ ΡΟΥΧΑ

(Πίνακας Ν. Χ. Γκίκα)

Μέ την ευαισθησία πυξίδας
έδειξε τό μπαλκόνι γέρνοντας
τά κοίλα τά καμπύλα τά μικτά
πίονια μιᾶς μυστικής γεωμετρίας.

“Ω Πυθαγόρα μέ τίς βασικές συνήθειες
πᾶρε με νά χαρεῖς στήν ἔταιρεία σου
ξέχασα ποιό τό ἄνω ποιό τό κάτω.

Η ΚΙΝΗΣΗ II

Ἡ κίνηση στό χῶρο πρέπει
ἄς τόν Σενέκα νά τ' ἀρνιέται
στή σάρκα πρέπει καί τό αἷμα
π' ἄλλιῶς θρομβοῦται μέσ στίς φλέβες
καί χρειάζεται ὅπως λένε
ἀποσυμφόρηση κυκλοφορίας.

Παυσίλυπα τοπία
μανταρινιές στό δεῖλι
δωρές θλίψεων
πού τίς ἀπλώνεις νά στεγνώσουν
νερά πού πάλλουν στό κορμί σου
βελονισμοί τῆς σάρκας
τό αἷμα πού σμίγει τό ἄλλο αἷμα -
ἐδῶ ἢ μυρουδιά τοῦ δυόσμου
πίο πέρα ὁ θησαυρός τῆς ἀρμπαρόριζας.

Τά χέρια σου αὐτοκίνητα**
ἐξερευνοῦν τά λατρεμένα μέλη τοῦ ἄλλου
τά πόδια σου ἰχνηλατοῦν τό φῶς
πάνω στίς ἀσφαλτοῦς μέσ στά λαγκάδια
ἢ κίνηση σέ παίρνεις καί σέ φέρνει.

*παράλλαγή τοῦ ΚΙΝΗΣΗ I πού δημοσιεύτηκε
στόν τόμο Ποίηση '76.

** αὐτοκίνητα, ὅπως στόν Λάμπρο τοῦ Σολωμοῦ.

ΚΑΙ ΚΑΙ

Καί τοῦ Σεφέρη τή θλιμμένη νοικοκυροσύνη
καί τοῦ Μελά τήν ἀκατάσχετη φιλαντία
καί τοῦ ἀλλόκοτους τοῦ Καζαντζάκη
μετεωρισμούς
τήν ὑψηλόκαρδη μπραβούρα τοῦ Σικελιανοῦ
τοῦ Βάρναλη τά λυρικά ἀλυχτήσματα
χώρεσε ὅμοια ὅ,τι κι ἂν πεῖς
τοῦτος ὁ τόπος
πάνω ἀπ' τ' ἀποκαΐδια τῶν συγκρούσεων
δῶθε ἀπ' τά χαρακώματα τοῦ ἐγώ.

Κάθε Ρωμῆός καί μιὰ σχεδία ἐνστίκτου
στόν ἄψορρον ὠκεανό τῆς μνήμης.*

* ἄψορρος παλιρροϊκός, ὅπως στήν Ὀδύσσεια
τοῦ Ὁμήρου

ΠΟΛΙΤΙΚΟ

“Όταν ξεπεράσεις τή βαναυσότητα
τό φόβο πού βουλιάζει στίς κραυγές
τούς ταπεινοῦς λογαριασμούς τοῦ ἐνστίκτου
τότε φιλιώνεσαι τόν ἄγγελο
πού πιπιλάει στό μεταξύ
τά κόκκαλά σου.

Οἱ κάπηλοι τῶν ἰδεῶν
καθένας τους καί μι' ἄλλη μάσκα
παραμονεύουν πάντα ἀντίκρου σου
τυμβωρυχοῦν προκατακλυσμαῖα τέρατα
πωλοῦν σαρακοφαγωμένες πανοπλίες.

Προσπέρασέ τους κι ἔβγα στό κούτσό
πλήν ὅμως δίχως δεκανίκια μέλλον.

